

havde fundet Misligheder Sted ved Bestyrelsen af Overformyndertierne der paa Landet, derimod ingen i Kjøbstæderne, og dette gjorde Storthinget i det Dieblif tilbøieligt til at foretrække denne Ordning der. Men hvorledes det nu end hænger sammen dermed, troer jeg — som jeg tidligere har fremhævet og efterviist — at dette Forslag ikke her egner sig til at tages tilfølg. Der er nu ganske vist mangfoldige Enkeltheder, som jeg kunde have at indvende mod dette Forslag, men jeg vil ikke opholde Thinget dermed; hvis Forslaget bliver vedtaget, kan man jo altid see at bedre paa det, og de ere i alt Fald ganske forsvindende ligeoverfor den Hovedbetragtning, som forekommer mig at tale imod Forslaget. Smidlertid kan jeg dog ikke afholde mig fra at bemærke dette, at det forekommer mig, at denne Ordning, saaledes som den efter dette Forslag vilde blive, netop frembyder megen ringe Betryggelse. Det, som det ærede Medlem har fremhævet som det Vigtigste ved den, den store Betryggelse, forekommer mig netop i Særdeleshed at mangle.

Jeg vil dernæst tillade mig at sige et Par Ord med Hensyn til Mindretallets Forslag, idet jeg dog, som jeg før bemærkede, skal fatte mig i stor Korthed, saa meget mere, som det ærede Medlem, der igaar talte paa Mindretallets Begne, har meddeelt mig, at han ikke kan være tilstede idag. Jeg skal blot fremhæve, at det, som har været Hovedsagen for Udvalgets Fleertal, er, som det er udhævet i Betænkningen, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) igaar med stor Styrke gjorde gjældende, de to Betragtninger, at Forslaget baade lider af visse Mangler i sin organisatoriske Sammensætning, og at der efter Udvalgets Fleertals Mening er en for ringe Betryggelse i den Maade, hvorpaa Sikkerheden for de Umyndiges Capitaler tænkes tilveiebragt. I første Henseende er der, som det blev udhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), nogen Uklarhed over, hvorledes man har tænkt sig Forholdet mellem „det nærmere Tilshn“, der skulde søres af Sogneforstanderskabet, og det „Overtilshn“, der skulde søres af Amtmanden; den Function, som hver især skal have, er ikke

klar, og det eneste Bidrag dertil, som findes, er det, at der staaer, at disse Sogneforstanderskaber skulde navnlig lade sig forevise to Gange om Aaret alle de Umyndiges Activer og „forvisse sig om, at de med Hensyn til disse forefretne Regler ere overholdte, og at Midlerne ere tilfreds saaledes, som Lovgivningen bestemmer“; men hvis dette skulde have nogen Betydning, er det en Selvfølge, at saa maatte Communalbestyrelserne holde et ordentligt Regnskab over samtlige Umyndiges Effecter; thi det kan ikke hjælpe at lade sig forevise Effecterne, som Børgerne komme med og vise, at der staaer Prohibitivpaategning paa; men man maa sikke sig, at det er alle de Effecter, som tilhøre de Umyndige, og altsaa føre et formeligt Regnskab; og Communalbestyrelserne maae altsaa agere et egentligt Overformynderi; de maae staae i Forbindelse med Skifteretterne og fra dem erholde Oplysning om, hvad der paa Skifterne tilfalder de Umyndige, og deraf maae de gaae ud. Det er Noget, som vil blive meget vanskeligt for Sogneforstanderskaberne og dobbelt vanskeligt vil det blive paa Grund af den Fleerhed af Personer, hvoraf de bestaae, da det i Reglen ikke kan overlades til en Enkelt af deres Midte at foretage saadanne Handlinger, som kunne paadrage dem et saa bethdeligt Erstatningsansvar.

Det er den ene Side af Sagen, den anden Side er den, som især er fremhævet i Betænkningen, at Maaden, hvorpaa man efter Forslaget seer sig nødsaget til at ville have de Umyndiges Midler betryggede, ikke er fyldestgjørende. Man vil deels have dem indfat i Sparekasser og Banker og deels anvendte til Indkjøb af Creditforenings- eller Statsobligationer. Jeg skal ikke gaae dybere ind i Sagen, da den er saa udførlig behandlet i Betænkningen, men jeg tør maastee blot tillade mig nogle korte Bemærkninger, navnlig med Hensyn til det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), der igaar syntes, at man i Betænkningen i saa Henseende var gaaet Mindretallet for nær, og som meente, at der var flere Feil i Betænkningen. Det maa jeg tillade mig at modsige. Det ærede Medlem sagde saaledes: Det er ubilligt, naar Udvalget vil holde sig alene til, som om man vilde have